

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Παγκόσμια Ημέρα Υγείας, Παγκ.Ημέρα Μνήμης για τη Γενοκτονία στη Ρουάντα.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

529 Ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Ιουστινιανός εκδίδει ένα θεμελιώδες νομικό σύγγραμμα, τον Ιουστινιανό Κώδικα (*Corpus Juris Civilis*).

1919 Κυριακή του Πάσχα εκτελείται από τους Ιταλούς ο ιερέας Παπασάθθας, επειδή ζήτησε Ένωση των Δωδεκανήσων με την Ελλάδα.

1948 Ιδρύεται στο πλαίσιο του ΟΗΕ ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας.

1961 Γίνεται το πρώτο ματς ανάμεσα στους παλαιμάχους ποδοσφαιριστές του Ολυμπιακού και της Προοδευτικής με την ονομασία Βραδυποριακός -Ταλαιπωριακός.

2004 Τον εκτροχιασμό της δημοσιονομικής κατάστασης της Ελλάδας, τον οποίο αποδίδει στην έλλειψη ελέγχου στις πρωτογενείς δαπάνες και στα μειωμένα έσοδα του προϋπολογισμού του 2003, περιγράφει σε έκθεσή της η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

2004 Ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Τάσος Παπαδόπουλος σε διάγγελμά του καλεί τον κυπριακό λαό να ψηφίσει «Όχι» στο δημοψήφισμα για το σχέδιο επίλυσης του Κυπριακού του γ.γ. του ΟΗΕ Κόφι Ανάν («Σχέδιο Ανάν»).

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1915 Μπίλι Χόλιντεϊ, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο της Ελεονόρα Φάγκαν, αμερικανίδα τραγουδίστρια της τζαζ.

1922 Απ. Καλδάρας, λαϊκός συνθέτης.

1939 Φράνσις Φορντ Κόπολα, αμερικανός σκηνοθέτης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1614 Δομήνικος Θεοτοκόπουλος, γνωστότερος ως Ελ Γκρέκο, ζωγράφος.

1992 Αντώνης Τρίτσης, πολιτικός που διετέλεσε επί σειρά ετών υπουργός σε κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και Δήμαρχος Αθηναίων, ενώ ως αθλητής στίβου του Παναθηναϊκού διακρίθηκε στο ύψος και το δέκαθλο. (Γεν. 1937)

2005 Γρηγόρης Μπιθικώτσης, λαϊκός τραγουδιστής και συνθέτης.

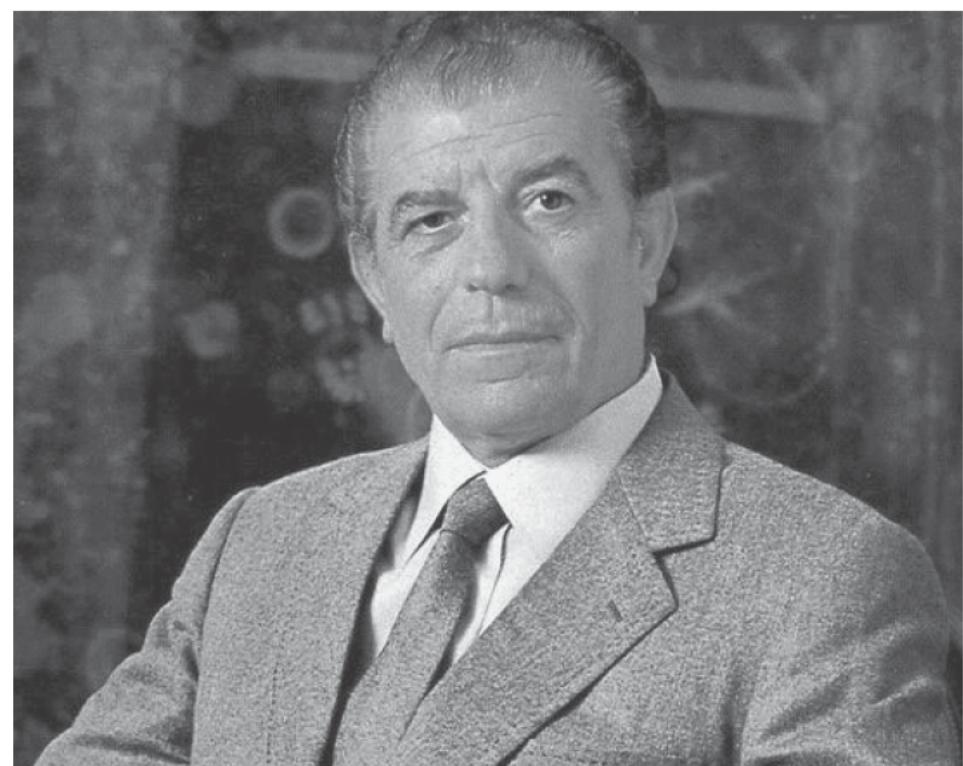
Γρηγόρης Μπιθικώτσης, 1922 – 2005

Ο «σερ» του ελληνικού πενταγράμμου, όπως χαρακτηρίστηκε, γεννήθηκε στις 11 Δεκεμβρίου του 1922 στο Περιστέρι. Πρωτότοκος ήταν ο Χρήστος και ακολουθούσαν η Κοντιλίω, ο Γιώργος, ο Κώστας και τελευταίος ο Γρηγόρης. Φτωχή οικογένεια, πάλευαν να τα βγάλουν πέρα. Μέσα στη θύελλα του '40 τα αδέλφια του έφυγαν για το Μέτωπο, στην Αλβανία.

Εκείνος έκανε τα πρώτα του βήματα σ' ένα ταβερνάκι της γειτονιάς του, τραγουδώντας με μία κιθάρα, ευρωπαϊκά. Όλα άλλαξαν, όταν μια κρύα νύχτα του χειμώνα του 1937 πήγε ν' ακούσει τρεις μουσικούς που έπαιζαν με τα μπουζούκια τους σ' ένα κουτούκι. Ήταν ο Μάρκος Βαμβακάρης, ο Μανώλης Χιώτης και ο Στράτος Λαγιουμπτζής. Ο μικρός Γρηγόρης ενθουσιάστηκε κι από τότε ασπάστηκε το ρεμπέτικο και το λαϊκό.

Το 1948 γνωρίστηκε εντελώς τυχαία με τον Μίκη Θεοδωράκη στην Κερατέα. Εκεί σταμάτησε ένα καμίονι, που μετέφερε κρατουμένους στο Λαύριο για να οδηγηθούν στη Μακρόνησο. Υπήρχε μια βρύση κι ένας στρατιώτης γέμισε το παγούρι του και τους έδωσε νερό να πιουν. Ο στρατιώτης ήταν ο Μπιθικώτσης, που εκτελούσε χρέον μεταγωγών.

Υπηρετώντας τη θητεία του στη Μακρόνησο έγραψε τα πρώτα του τραγουδιά και τα βράδια έπαιζε στη Λέσχη Αξιωματικών. Μετά την απόλυτή του, δημιούργησε το δικό του συγκρότημα και το 1949 μπήκε στη

δισκογραφία ως συνθέτης. Τίτλος του πρώτου του δίσκου το «Καντάλι τρεμοσβήνει», σε στίχους Χαράλαμπου Βασιλειάδη. Στο τραγούδι, ο ίδιος ο Μπιθικώτσης, μαζί με τον Βαμβακάρη.

Από τα πρώτα του βήματα στο τραγούδι είχε το δικό του τρόπο ερμηνείας, συνεργάσθηκε με τους σπουδαιότερους συνθέτες -Θεοδωράκη (Της δικαιοσύνης, Ένα το χελιδόνι, Στο περιγάλι το κρυφό, Βράχο - βράχο, Γωνιά - γωνιά), Χατζδάκι (Ειμ' αϊτός χωρίς φτερά, Πάει ο καιρός, Στο Λαύριο γίνεται χορός, Μίλος μου), Τοιτοάνη κ.α.- έγραψε ο ίδιος τραγούδια που έγιναν επιτυχίες (Επίσημη Αγαπημένη, Το

μεσημέρι καίει το μέτωπό μου, Μία γυναίκα φεύγει, Αμφιβολίες κ.ά.), εμφανίσθηκε στα κοσμικότερα κέντρα των Αθηνών κι ένιωσε τη χαρά της ανακάλυψης νέων, πολλά υποσχόμενων φωνών, ανάμεσά τους η Βίκι Μοσχολιού και η Πόλη Πάνου. Η «δωρική» φωνή του αγκάλιασε το μεταπολεμική Ελλάδα, έδωσε το δικό της βάρος και τη δική της λαϊκότητα στα μεγάλα έργα του Θεοδωράκη, που έγινε ο πιο αποτελεσματικός καταλύτης στο να φτάσουν οι στίχοι του Σεφέρη, του Ελύτη, του Ρίτου, του Λειβαδίτη, του Χριστοδούλου, στις πιο απόμερες γωνιές της Ελλάδας.

Πέθανε στις 7 Απριλίου του 2005.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΑ ΝΕΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Με απόλυτη αμπχανία – και ενοχικά σύνδρομα – αντιμετωπίζει ο κυβέρνησης την εντεινόμενη κινητοποίηση των χώρων των αντιεξουσιαστών: τα αιτήματά τους γίνονται δεκτά στον έναν ή στον άλλον βαθμό – χωρίς αυτό να τερματίζει την αναταραχή που έχουν ξεσκόψει. Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλησε από την πρώτη στιγμή να αποφύγει το πικρό ποτήρι: η ασφάλεια και η προστασία των πολιτών εκχωρίθηκε στον καθηπυτή Πανούση – ένα πρόσωπο που προέρχεται από τη ΔΗ-

ΜΑΡ και όχι από την Κουμουνδούρου. Μόλις όμως ξέσπασαν βίαια επεισόδια στο κέντρο, ο υπουργός καπελώθηκε: η άνωθεν γραμμή ήθελε την Ε.Δ.Α.Σ. να παρακολουθεί τους αναρχικούς στο έργο τους χωρίς να παρεμβαίνει – κάτι που ενοχλεί σφόδρα τους πολίτες, αλλά και τον υπουργό, ο οποίος γνωρίζει ότι εισπράττει προσωπικά το πολιτικό κόστος αυτής της τακτικής. Η κυβερνητική προσίδη έχει επιλέξει την πολιτική του κατευνασμού για τον χώρο των αντιεξου-

σιαστών: εκτιμούσε ότι η απουσία της Αστυνομίας – και επομένως ο τερματισμός των οδομαχιών – θα τους οδηγούσε σε μαρασμό. Προφανώς η εκτίμηση ήταν λανθασμένη – η συγκεκριμένη πολιτική οδηγεί σε πολλαπλασιασμό των διεκδικήσεων και σε κινητοποίησης μεγαλύτερης έντασης που έχουν ήδη φέρει έναν νεαρό κρατούμενο στην Εντατική, λόγω απεργίας πείνας. Η έφοδος στη Βουλή δεν είχε μεν τον χαρακτήρα που επιχειρήθηκε να της δοθεί – δηλαδή

δεν επρόκειτο για επιχείρηση κατάληψης των κειμερινών ανακτόρων – αλλά εξέπειπε έναν ιδιαίτερο συμβολισμό εναντίον του κοινοβουλευτισμού, τον οποίον αρνήθηκε να δει η Πρόεδρος της Βουλής. Η κυβέρνηση πάντως δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια για πολύ: πολύ σύντομα θα κληθεί να επιλέξει ανάμεσα στην πολιτική του κ. Πανούση και στην πολιτική του κατευνασμού. Σε κάθε περίπτωση, η εξουσία δεν μπορεί να είναι αντιεξουσιαστική.